

Deteljica.

*Pisano je polje,
rahle so stezice,
jaz pa je ne najdem
tiste deteljice.*

*Take deteljice
s štirimi peresi!
Daj mi, daj mi srečo,
deteljica, kje si? —*

*Sreča, si li zlata
ali si srebrna,
kakor solnce jasna,
kakor tema črna? —*

*K čarovnici pojdem
v stari grad za tabo,
k beli vili pojdem
in te vzamem s sabo! —*

*Skozi mračne gozde,
čez morje široko,
spremljala me bodeš
v zemljico globoko!*

Vida.

Jeseni.

*Povsod že v prirodi
cvetice venó,
a meni pa v srcu
najlepše cvetó.*

*Povsod že po logih
nam ptice molčé
a meni radostno
prepeva srcé . . .*

*Prirodo objel že
jesenski je hlad,
a v meni procvita
najlepša pomlad.*

*Pomladi življenja
se zdaj veselím,
in pevam radostno
in Boga častim.*

Bogomila.

Deček in zvezdica.

*Oj, to je ponosna luna naté
tam gori ti, zvezdica mala!
Tak mirno brliš in v luno zreš
kot bi se nekoga bala.*

*A jaz sem deček mlad in vesel
in skačem in rajam okoli . . .
Če mika te, če mika te,
pa pridi k meni dol!*

*Stoj, stoj! Kam bežiš, porednica,
kot bi te hudoba podila?!
A luna prej ponosna tako —
sramu za oblak se je skrila . . .*

B. Baebler.